

gnjusobo pečajo. Mislim pa, da bo te krote zimski zmrzalina pokončala, da mi ne bo treba tisto jezično »Špelo« po imenih povprašati, da bi svet zvedel o njih.

Puščavnik s Kape.

Šmartin pri Slovenjgradcu. (Za-
lostne šolske razmere.) Nekdaj je po
naši lepi slovenski domovini razsajal, požigal
in moril krvoločni Turk. Cvet našega naroda,
čvrste mladeniče in mladenke je tiral s seboj
na Turško, izročil jih tamkaj turškim učiteljem,
ki so je poučevali v tujem, jim nerazumljivem
jeziku, dokler niso pozabili svojega milega
materinega jezika. Izrejali so jih v mohame-
danski veri, dokler niso popolnoma zcapili
svete vere v njih nežnih srcih ter jim vcepili
strašnega sovražstva do vsega, kar je krščan-
skega; dobro vedo, da je človek, ki zaničuje
svoj materin jezik in nima v srcu prave
krščanske vere, sposoben za vsako hudobijo.
Tako so si izgojili iz pobožnih, krščanskih
mladeničev najhujše sovražnike sv. vere in
slovenskega naroda — janičarje, najhujše
vojake, ki so jih jemali s seboj na vojsko,
kjer so kakor levi napadali, morili in na kole
natikali svoje lastne brate in sestre. Ti krvo-
ločneži niso prizanesli očetu, ne materi, ne
starčku ne otroku, vse je moralo storiti
strašno smrt pod krivo, britko sabljo svojih
lastnih sinov. Strah in gorje so bili ti mla-
deniči krščanskim deželam.

Dandanašnji pa lovi oholi Nemec naše
otroke ter jih zbira v svojih šolah, da mu
polnijo prazne klopi.

Učitelji na teh ponemčevalnicah so za-
grizeni sovražniki našega naroda, ki nimajo
srca, ne ljubezni do naših otrok. Dan za
dnevom jim vbijajo v glavo blaženo nemščino,
rečij pa, katere človek v vsakdanjem življenju
potrebuje, se ne naučijo.

Kako se naj te sirote vnamejo ljubezni
do Boga, do svojega bližnjega, domovine in
naroda, ako jim učitelj razlaga verske resnice
in božjo ljubeznost v nerazumljivem tujem
jeziku? Ti otroci, dovršivši šolo, ne znajo
nemški, ne slovenski ter so sirote s prazno
glavo in mrtvim srcem. Recite pa nadutim
slovenjegraškim, od nemške kulture obližanim
modrijanom, naj se otroci na nemški šoli
tudi uče slovenski in slišali bodete, kaj vam
bodo odgovorili!

se zdi, da me je spoznal, rečem zdravniku.

»Ne verujem, morebiti kak temen spo-
min.«

»Kaj, ko bi več z njim govoril?«

»Ne prenese, ampak bo postal besen.«

»Ali je revež neozdravljiv?«

Zdravnik, ki je vse natanko opazoval,
mi reče zamišljeno: »Moj dragi prijatelj, mis-
lim, da se ne motim, če rečem, da ti veš
kaj več o vzroku njegove blaznosti. Znaniti
je tedaj upanje ozdraviti ga, če mi ti vse
odkriti poveš.«

»Hočem, ako bo to rešilo ubogega, pojdi!«

Odidem v sobo nazaj in jaz mu povem
natanko vso zgodbo.

Zdravnik me je z veliko pazljivostjo po-
slušal in ko sem končal, je stresel z glavo:
»Če je le mogoče ozdravljenje, se doseže le
na podlagi tega pripovedovanja. Vendar imam
zelo malo upanja. Skusiti pa hočem.«

Zapustil sem zavod in poprosil, da mi
poročajo o bolniku.

Za nekaj tednov dobim od zdravnika
pismo, v katerem mi naznanja poskuse, ki
pa niso nič pomagali in da je Evald vsled
tega umrl. »Privoščimo mu«, se je glasil
konec pisma, »mir in prost vpogled v skriv-
nosti onega sveta, katerega zastor je hotel
na tako predrzen način odstraniti. Veselimo
se tega življenja, dokler imamo čas in nikdar
se naj ne predrznemo pogledati tja, kar je
večni, modri Bog zakril našim očem.«

Nisem se mogel vzdržati solz in šepetal
sem: »Naj ti odpusti dobrotni Bog, da si
dvomil nad tem, kar je bilo prikrito tvojim
zemeljskim očem!«

A koliko ubogih starišev, ki morajo s
trebuhom za kruhom, štrivaje svoje otroke
leto za letom temu nenasitnemu molohu za
par umazanih nemških cunj in skledico
osmojenega ječmenčka; a koliko več še za
samo eno sladko, omamljajočo nemško besedo,
ne da bi pomislili, da bodo vsi ti otroci
enkrat janičarji oholih Nemcev, ki bodo
bljuvali v skledo, iz katere zajemamo mi; ki
bodo zatirali nas in naš narod ter bili po
nas in naših potomcih.

Starši! Ali vas ne spreletava groza in
strah, če pomislite, da bodo vaši otroci pijo-
nirji zakletega našega nasprotnika, ki vas
bodo zasramovali, zaničevali in preklinjali,
ko bodo vaše kosti že trohnele v hladnem
grobu! Kako bodete dali račun pred Bogom
in narodom, ako bodo vaši otroci enkrat
preganjali, sramotili in preklinjali lastne svoje
brate in sestre?

Niste čitali, da je slovenjegraški štacunar
Pungeršek, sin slovenskih starišev, prepovedal
svojim komijem govoriti slovenski drugod,
kakor samo v štacuni, kadar jemljejo od vas
težko prislužene groše?

Taki zatiralci slovenskega naroda postali
bodo tudi vaši otroci, obiskajoči nemške
šole! Človek, ki zataji svoj materin jezik,
naj bo vam in vašim otrokom strašilo! Ot-
roci so kri vaše krvi in vaša sveta dol-
žnost je, da jih odgojite v strahu božjem in
ljubezni do Boga, domovine in milega našega
naroda! Če hočete, da se bodo vaši otroci
naučili lepe nemščine, dajte jih v višje šole,
izročite jih učiteljem naše krvi in našega
duha! Narodna šola ni šola za ponemčevanje
naših otrok! To si naj zapomnijo udje kraj-
sol. sveta, ki pri vsaki priložnosti povzdigujejo
vseveličavno nemščino v deveta nebasa!

Zavrli! Po žilah vaših deklet pretaka se
čista kranjska kri in vi ste vaši punčiki
žrtvovali goteju-odpadniku.

Peter! Vaš sin ne bo general, če hodita
brat in sestra do smrti v nemško šolo.
Divjak in Jopinja! Se morajo vajini otroci
že sedaj nasrkati tistega »Štajerčevega«
strupu, katerega vidva s tako slastjo poži-
rata? Urbanel, Mithans, Gartner! Ali so
črevlji po nemškem kopitu boljši in trpežnejši
kakor po domačem? Ali je nemško usnje
boljše kakor domače? Zakaj ne grete na
Prusko klinec zabijati? Knez, Beloglav, Pun-
gartnik! Mislite, da bodo vaši dečki kedaj
svetle zvezde na nemškem obzorju, če dan
za dnevom lajnajo po nemškem, mestnem
blatu? Klevž, Kranjc, Košutnik, Marošek!
Mislite, da bodo vaša dekleta kedaj boljše
gospodinje in blagočutejše matere, če bodo
znale tisti slovenjegraški »kuhltač«? Svoji k
svojim! da se spoznamo pred svetom. Nazaj!
dokler še je čas. Kdor pa hodi k Nemcem
vasovat, pa se naj ne štuli med Slovence!
Tudi na domači šoli se poučuje nemščina
še v dosti preobilni meri in to, ko se otroci
ne poznajo vseh črk. Bogu bodi potoženo!

Ku—ku!

Dobrna pri Celju. (Nova posojil-
nica.) Dolgoletna želja dobrnskih Slovencev
se je izpolnila. Kar se je zdelo pred meseci
še negotovo, skoro nemogoče, dobilo je jasno
izraženo obliko: Posojilnica na Dobrni je
gotova reč. Velika stvar, vredna velikega, po-
žrtvovalnega dela! In na Dobrni je bila po-
trebna kakor malokje drugod. Krvave solze,
tekoče po težko zasluženih vinarjih, ki so
moral romati potem v tuje, neprijateljske,
velikokrat oderuške roke, te solze bodo ne-
hale teči, zakaj edino z najboljšim, najsve-
tejšim namenom se je ustanovila Posojilnica:
pomagati revnemu, bednemu kmečkemu slo-
venskemu stanu. Ta misel je vodila ustano-
vitelje, ta misel hoče ostati zvezda-voditeljica
jim tudi znanprej. Kolike važnosti je posojil-
nica in hranilnica še vrh tega, čitateljem »Slov.
Gosp.« ne bo treba popisovati. Marsikateri
denar, ki se je izdal sedaj po nepotrebnem,
naložil se bo v hranilnico; marsikateri stroški,
ki so bili ali zaradi daljnega pota, ali zaradi
težave dobiti zanesljivih porokov za tuj kraj,
bodo sedaj izostali in s tem bo pomagano

zopet slovenskemu poljedelcu. Pa ne samo v
gospodarskem, tudi v narodno-političnem
oziru bo kakor vsaka tako tudi dobrnska
posojilnica velike važnosti. Koliko »nemških«
volilcev so ustvarile nemške »šparkase« in
»voršusvereini«! Edino slovenski zavodi so
postavili močen jez proti takemu početju in
v tem oziru čaka tudi novo dobrnsko poso-
jilnico veliko dela. Zato je pa tudi že sama
misel bila sprejeta z nepričakovanim navdu-
šenjem. In sedaj, ko stojimo na pragu pred
vrati posojilniških prostorov, ki se bodo kmalu
odprli, sedaj se širi vesela vest kakor ogenj
po celi Dobrni in glasovi priznanja in po-
hvale se širijo od ust do ust. Prepričani smo,
da veliko zaupanje, ki ga stavijo dobrnski
Slovenci v svoj zavod, da to zaupanje ne bo
prazno. V pomoč slovenskemu ljudstvu se je
ustanovila, v pomoč slovenskemu ljudstvu
hoče tudi delovati. Zato pa želimo mladi
hranilnici in posojilnici najlepših uspehov v
blagor ožje dobrnske slovenske domovine
kakor tudi skupnega naroda!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo, politično društvo
za Spodnji Štajer, je imelo dne 25. t. mes.
odborovo sejo, v kateri se je sklenilo, da se
odpošlje g. držav. poslancu, dvor. svetniku
dr. Miroslavu Ploju naslednja izjava: Vele-
cenjeni gospod državni poslanec! Odbor Slo-
venskega društva za Spodnji Štajer Vam
izreka hvalo za Vaš odločen govor v dr-
žavnozborni seji dne 24. nov. ter Vas prosi,
da uplivate na jugoslovanske poslance, da
bodo tužnim obmejnim slovenskim razmeram,
osobito na Koroškem, i še nadalje po-
svečevali vso skrb in pozornost ter jih odslej
dosledno najradikalneje zastopali in da si za-
gotovijo tudi pomoč drugih slovanskih poslan-
cev. Blagovolite sprejeti izraz našega najod-
ličnejšega spoštovanja. Maribor, dne 25. nov.
1903. Za odbor Slov. društva: dr. Iv. Glaser,
predsednik; Anton Korošec, tajnik.

Osebnosti. Davčni nadzornik Karl
Novotny je prestavljen iz Ljubnega na
Gornj. Štaj. v Konjice in finančni konceptist
dr. Franc Stoschier iz Konjic v Ljubno.

Imenovanje. Absolviran pravnik gosp.
Rudolf Sark iz Maribora je imenovan
avskultantom pri okrožni sodnji v Sarajevu.
Zopet si mora iskati Slovenec kruh v tuji
deželi, medtem ko se pri nas šopiri nemško
uradništvo. Slovensko ljudstvo zavzame se za
svoje sinove!

Iz pošte. Poštni asistent gospod Franc
Irgolič je premeščen na lastno prošnjo iz
Celja v Maribor. Na njegovo mesto pride g.
Martin Gratz iz Ptuja. — Poštna oddajal-
nica št. II pri Gradcu se bode imenovala
št. II pri Velenju.

Iz šole. V Novi Štiti pri Gornjemgradu
je nastavljena učiteljska aspirantinja gospd.
Štefanija Einspieler iz Ljubljene. — Kot
nadučitelj je nastavljen na ljudski šoli pri
Sv. Katarini nad Trbovljami dozdanji šolski
vodja g. Adolf Paher. Učiteljici gđe. Karo-
lini Kranjc pri Sv. Barbari v Halozah se
je dovolilo omožiti z učiteljem Rud. Koc-
mut. V pokoj je stopila učiteljica gđe. Ma-
rija Špis v Velenju.

Poroke. V Brühl pri Mödlingu se je
poročil gospod Jakob Pukl, predsednik
»Zvezde« in »Podporn. društva za slovenske
visokošolce na Dunaju« itd., z gospo Lavro
Strnad roj. Resch. — Dne 28. t. mes. se
poročil g. dr. M. Škerlj, c. kr. sodni adjunkt
v Novem mestu z gđe. Pijo Srebre in
g. Jožef Pauer, trgovec v Braslovčah z

gdč. Božo Srebre. — V Celju se bode poročil dne 28. t. m. g. dr. Matija Murko, profesor na c. kr. univerzi v Gradcu, z gdč. Jelo Sernečev, hčerko odvetnika dr. Jos. Serneca v Celju.

Mariborske volitve. Pri volitvah v III. razred minoli četrtek je zmagala nemško-nacionalna stranka z devetimi kandidati in socialnodemokratska stranka z enim kandidatom; pri volitvi iz II. razreda so izvoljeni zgolj nemško-nacionalni kandidati.

Mariborske novice. Minoli petek je umrla gostilničarka gospa Marija Geiger roj. Goričan v 73 letu. — V soboto dne 14. t. m. je prodala 25letna Julijana Schunko iz St. Jurja na Pesnici na tukajšnjem trgu lonec svinjskega masla neki gospe, ki je pa doma opazila, da je samo zgoraj nekoliko masla, spodaj je pa lonec napolnjen z repo. — Na Miklavžev, dne 6. t. m. priredi baje bralno in pevsko društvo »Maribor« kakor vsako leto tudi letos Miklavžev večer.

Notarijatsko službo nastopi v Konjicah g. Vitibald Svoboda dne 2. decembra in v Šmarji pri Jelšah g. A. Krajnc dne 6. decem. t. l.

Umrla je v Laškem minoli torek v 87. letu nadužit. vdova gospa Fani Flis, najstarejša sestra rajnega preč. gosp. Orožna, stolnega prošta lavantinskega.

Poslanec Vošnjak se pri glasovanju za zvišanje užitnine za vino 5 K na hl., kakor se nam zatrjuje, ni zmotil, ampak je vedoma in namenoma glasoval za zvišanje užitnine. Slovenski klub se je v klubovi seji posvetoval o stvari, zdela se mu je torej bolj važna nego »Domovini«, ki ji je ta stvar malenkostna, nemara ker se tiče le ubogega kmeta, in v seji se je določilo glasovanje proti ter se imenoval govornik dr. Jurtela. Po glasovanju je g. Vošnjak dobil sam strah ter se približno izrazil: »Saj menda časniki tega ne bodo izvedeli!« Priznamo, da bi glas Vošnjakov ne bil odločilen, a kmetijski slovenski poslanec ne sme nikdar glasovati za predloge, ki našemu kmetu niso v korist!

Štajerčeve laži. Iz Slovenjgradca se nam poroča: Zadnji nemškutarski list »Štajerc« prinaša lažljivo vest, da je kmetijska zadruga v Slovenjgradu šla rakom žvižgat. To poročilo je pa popolnoma izmišljeno in nesramno lažljivo. Kmetijska zadruga v Slovenjgradu dobro napreduje in niti misliti ni, da bi to podjetje propadlo. Preje bodo sli vsi nemškutarski založniki »Štajerca« rakom žvižgat, kakor pa kmetijsko društvo. Ta list je imel samo namen, s tem člankom zaupanje ljudstva v kmetijsko zadrugo s samimi lažmi in obrekovanjem omajati, kar se mu je pa popolnoma ponesrečilo. Ljudstvo je vsled tega nesramnega članka g. f. krote jako razburjeno in ni izgubilo zaupanja v kmetijsko zadrugo, ampak prepričalo se je, da je ta članek nesramna nemška laž in radi tega si šteje ljudstvo v svojo dolžnost, zanaprej kmetijsko zadrugo še bolj obiskovati, kakor do sedaj.

»Zopet eden«. »Slov. Narod« se zadnji čas zopet nepozvan vtika v štajerske razmere. Ker so mu razmere neznane, za to so tudi njegova izvajanja vsakokrat neresnična. Pred kratkim je v družbi »Štajerca« obelodanil popolnoma izmišljeno novico, da se godi slabo kmetijskemu društvu v Slovenjgradu. V celnem mestu Slov. Gradec je kmetijsko društvo edina slovenska trgovina in gostilna, vendar si jo upa napadati slovenski list ter s tem delati reklamo za nemške trgovce. V ponedeljski številki imenovanega lista pa je zopet neresnična novica o kmetijskem društvu v Št. Jakobu v Slov. goricah. O tem društvu pravi, da je bil konsum, a vsak Štajerc, ki se nekoliko zanima za naše gospodarske razmere, ve, da je to bila kmetijska zadruga v čistem pomenu besede. Likvidacija se je izvršila v Št. Jakobu docela prostovoljno, nevarnosti ni bilo nobene. Da pa likvidirajo na štajerskem tudi prave kmetijske zadruge — ne konsumi — tega je krivo, ker nimamo nobene osrednje zveze, brez katere ni mogoče živeti posa-

meznim zadrugam po deželi, ker jim manjka regulacije za promet. In da te ni, krivo je naše starejše razumništvo brez razlike stanu, ki ni hotelo ali ni razumelo podpirati združniškega gibanja.

Slovenščina na državnih poslopih. Po prizadevanju naših državnih poslancev je vendar dobilo sodniško in davkarsko poslopije v Slov. Bistrici dvojezičen napis. Za tako malenkost se moramo Slovenci potegovati v okraju, ki je popolnoma slovenski, razun nekaterih odpadnikov, namesto da bi vlada ta pravičen in na podlagi zakona utemeljen čin iz lastnega nagiba storila. In tako vlado naj bi mi podpirali? Kaj pa je z napisi na drugih javnih poslopih? Na primer na mariborskem okrožnem sodišču, kjer ga sploh ni, in na tukajšnji davkariji, kjer je samo nemški?

Koledar družbe sv. Cirila in Metoda. Naša dična šolska družba je izdala za l. 1904. poseben koledar, kateremu je pridejano poročilo o družbinem delovanju v zadnjih dveh letih. Misel, izdajati koledar z vestnikom, je srečna in dobi s tem vestnik večjo vrednost. V Koledarju se nahajajo tudi pesmi, književnoslovstveni spisi in slika iz peresa poznatega pisatelja Fr. Ks. Meško. Slovenci naj pridno sežejo po koledarju, ki stane le 1 K 20 v, da bo družba imela tudi pri tem podjetju dobiček za svoje lepe namene.

Središče. Pri seji občinskega zastopa trga Središče, dne 20. t. mes. je bila med drugim vložena prošnja g. med. dr. Josipa Spešič za podaljšanje središkega lova brez dražbe. Občinski zastop je že dal dvakrat lov brez dražbe g. doktorju. Pri tem je zadnjih šest let središka občina za okroglih 400 K prikrajšana, ker ko bi se lov po dražbi oddal, bi se za toliko več dobilo. Dalje se s tem, da se oddaja lov brez dražbe, prikrajšuje pravica drugih občanov do lova. C. kr. glavarstvo v Ptuj se vljudo vpraša: ali je to dopustno?

Samomor. V Ptuj se je ustrelil na neki klopi blizu hiralnice trgovski pomočnik Konrad Kranjc iz Maribora. Revenu se je brčkone zmešalo.

Ogenj. V Predelu občina Šmarje je zgorela dne 13. t. m. viničarska hiša in klet posestnika Franca Krajnc. Zažgal je petleten fant. — Dne 18. t. m. je zgorela viničarija posestnika Matija Pakelsek v Šmarji pri Jelšah. Viničarju Jakobu Carovšek je zgorelo vse pohištvo. — V Framu je pokončal ogenj minoli ponedeljek opoldne hišo in gospodar. poslopije posestnika Lašiča po domače Gmajnskeka. Štiriletni otrok si je zakuril s koruznico poleg hiše in ko se je slama vnela, je tekel v hišo k materi, rekoč: »Mati, gori!« K sreči je gospodar zavarovan za 2500 K.

V Babincih pri Ljutomeru je Neža Meznarič v bolniški postelji ležala celih šest let, a dobrodušna žena je dolgotrajno bolezen prenašala z občudovanja vredno potrpežljivostjo. Onidan pa je pridno mater in vrlo sosedo nadaljnjega trpljenja rešila smrt, staro 77 let. Pokojnica je bila mati č. gosp. kapelana Meznariča. Blagej dušici svetila večna luč!

Šolska tombola v Ljutomeru. Podporno društvo Franc Jožefove šole v Ljutomeru priredi na Miklavžev t. j. v nedeljo, dne 6. dec. ob 5 uri zvečer v gostilniški dvorani pri g. Kukovcu tombolo v korist ubožnih šolskih otrok. Vsi prijatelji te šole so vljudo prošeni, da blagovolijo to dobrodelno podjetje podpirati s prispevki za nakupovanje dobitkov, oziroma z darili primernih dobitkov.

V konjiškem okrajnem glavarstvu se vršijo volitve v cenilno komisijo za osebni dohodninski davek dne 10. decembra 1903. Volijo se trije udje in trije namestniki.

Talijo za rešitev življenja je dobil delavec pri uravnavi Save Andrej Volovec iz Brežic, ker je rešil iz Save hišno posestnico Marijo Polenčič.

Potovalni učitelj. Za sadjarstvo, vi-

narstvo in živinorejo je imenovan potovalnim učiteljem za okraje Celje, Laško, Gornji Grad in Vransko začeni s 1. jan. 1904 g. Franc Goričan v Poljčanah.

Poučni shod v Št. Janžu na Drav. polju priredi tamošnje kat. slov. izobraževalno društvo v nedeljo, dne 29. t. m. po popoldanski službi božji v šolskih prostorih. Predaval bode potovalni učitelj g. Jelovšek o živinoreji. Kmetje! pridite v obilnem številu k temu koristnemu in zanimivemu predavanju!

Celjske novice. Dne 8. decembra se vprizori v celjskem Narod. domu veseloigra »Valvazorjev trg št. 15.« — Celjsko pevsko društvo ima svoj občni zbor dne 16. decem. ob 8 uri zvečer.

Porotne obravnave v Celju. Za porotno zasedanje, ki se je začelo minoli ponedeljek sta bila imenovana kot predsednikova namestnika deželnosodna svetnika dr. Gustav Smolej in Adalbert Kotzian. — V ponedeljek je stal pred porotniki 31 letni rudokop Avg. Korun iz Braslovč obdolžen tatvine. Obsojen je bil na osem let težke ječe s postom vsak mesec. — Isti dan je obsodilo porotno sodišče 27 letnega pekovskega pomočnika Karola Plesnik iz Sv. Martina pri Celju zaradi ropa na dvanajst let težke ječe ter se postavi po dovršeni kazni pod policijsko nadzorstvo. — V torek, dne 24. nov. je stal pred porotniki bivši tajnik celjskega okrajn. zastopa, Josip Kosem ter bil obsojen zaradi ponesrečenja 40 000 K, od katerih je 25 000 K nepkritih, na 5 let ječe, poostrene s posti.

V Zrečah pri Konjicah je, kakor se nam poroča, občinski odbor za častna občana imenoval gospoda nadučitelja Tribnika, ki tam učiteljuje že petindvajset let, in pa g. Rušnika, bivšega mnogoletnega župana. — Častno občanstvo, to je največja čast, s kakoršno občina premore zaslužne osebe odlikovati.

Nesreča v rudokopu. Iz Hraštnika se nam poroča: Dne 19. t. m. popol. ob 5. uri je podsulo 27 letnega Jakoba Breznik, ki je doma iz laske fare. K sreči je bil blizu njegov tovariš Franc Adamčič, ki je začel klicati na pomoč. Začeli so izkopavati podstega ter so ga po polurnem napornem delu živega izkopali. Poškodovan je le malo na roki. Srčna hvala vsem možem, ki so k rešitvi svojega tovariša pripomogli.

Roparski napad. Posestnika Martina Savnik iz občine Zakot in vinotrčca Jerneja in Franca Vrhovnik iz Mengša na Kranjskem sta napadla z noži dva moža na poti med Pišecami in Brežicami. K sreči je imel eden napadenih pri sebi revolver, s katerim je pregnal lopova. Orožniki so napadalca kmalu vjeli v osebi Štefana Štancič iz Hrvaškega in Antona Zivč iz Globokega.

Posojilnica na Dobrni pri Celju. Na Dobrni se je ustanovila nova hranilnica in posojilnica, ki obsega v svojem delokrogu razven Dobrne tudi Novocerkev, Sv. Martin v Rožni dolini, Galicijo, Sv. Janž in Sv. Jošt. V načelstvo so voljeni: načelnik g. Martin Jamnikar, posestnik na Gorici; njegov namestnik č. g. Frid. Kukovič, župnik na Dobrni in g. g. Jurij Božnik, Janez Držajner, Franc Pušnik, Franc Schreiner in Janez Vebar. Računski pregledovalec je č. g. dr. Lavoslav Gregorec, kanonik in dekan v Novicerkvi; njegov namestnik g. Franc Jevnišek, župan na Dobrni. Nova posojilnica začne delovati 3. decembra. Uradni dan je vsak četrtek.

Okrajni zastop v Brežicah je imel dne 23. novembra popoldne ob 2. skupno sejo, katere se je udeležilo 18 nemških in 10 slovenskih odbornikov. Na vsaki strani sta torej izostala po 2 zastopnika. Ker so se napravili nekateri sklepi, ki so jako pomembni tudi za širše kroge, hočemo o njih prihodnjič poročati.

Zaradi goljufige so zaprli v Rudolfsheimu pri Dunaju trgovca Ignaca Tamšek in njegovo ljubico Katarino Gajšek doma iz Vojnika pri Celju.

Prenarejena poštna nakaznica. Zadnjič smo poročali, da je nekdo prenarodil pošto nakaznico, naslovljeno na mesarja Božiča v Savnici, od 7 K na 700 K. Božičevo dekle in sevniškega pismonošo, katera so takrat zaprli, je sodnija izpustila. Božič je še vedno v zaporu.

Ponesrečil se je dne 22. t. mes. Scagnetijev hlapec iz Vidma ob Savi, France Hrušovar. Sredi trga rajhenburskega so se mu konji splašili, dobili ga pod se in s kopiti ubili. Bil je na mestu mrtve.

Trg Rajhenburg je dobil novo mostno vago, ki stane 2000 K.

Vransko. Čistni diplom je slovesno izročil občinski odbor svojemu za narod in občinsko gospodarstvo velezaslužnemu županu gospodu Šmonu Oset. Mnogo let naj Bog ohrani našega vrliga slavljenca kot boritelja za narod slovenski in pravice svojih občanov!

„Navodilo za spisovanje raznih pisem“ je naslov knjigi, katero je ravnokar izdala knjigarna J. Giontinija v Ljubljani. Cena mehkovezani knjigi je 160 K s pošto 170 K, trdo vezani 2 K, s pošto 220 K.

Najnovejše politične vesti. Minister Köber je žaljivo odgovoril slovenskim poslancem, da ne mara zboljšati sodnih razmer na Koroškem in da so na Štajerskem in Kranjskem sodne razmere v najlepšem redu. Tak odgovor so zaslužili slovenski poslanci, ker so bili do sedaj prepohlevni. Upamo, da bo odslej drugače!

Cerkvene stvari.

Zahvala. Vsem blagim darovalcem za stavbo nove predmestne cerkve Magdalenske pristrčna zahvala! Sv. maša se bo za nje služila dne 4. grudnia ob 6. uri.

Izredni jubilej. Minoli četrtek je nastopil č. g. Jakob Korošak petindvajseto leto, odkar je prišel za kaplana v Loče pri Konjicah. Imenovanec je l. 1896. obhajal »srebrno sv. mašo.«

Studenice pri Poljčanah. V samostanu č. sester Magdalenk je imel preč. g. kanonik Jožef Majcen kot kn. šk. komisar dne 18. t. m. kanonično vizitacijo in 24. t. m. je vodil volitev prednice. Izvoljena je zopet na tri leta kot duhovna mati č. m. M. Jedert Gruner.

Cerkvena glasba. Znani cerkveni skladatelj g. Ignac Hladnik je izdal zopet sledeče pesmi: Pet Tantumergo in petero mašnih pesmi za mešan zbor. (Izbrani ponatis iz op. 17, 26. in 35.) Cena 1 K. Missa in honorem Sacratissimi Rosarii B. M. V., za mešan zbor, spremljavo orgel ali orkestra, op. 19. tretji natis. Partiture in štirje glasovi 2 K posam. glas 20 vin. instrumentalna partitura 5 K (v prepisu). Ta maša je zelo lahka in melodijozna, da jo vsak zbor lahko prevladuje. — Dobi se v »Katoliški bukvarni« in pri Schwentnerju v Ljubljani ter pri skladatelju v Novem mestu. Dolenjsko.

Društvena poročila.

„Slovenska čitalnica“ v Mariboru priredi v nedeljo, dne 29. nov. ob 8 zvečer komorni glasbeni večer. Vpored: 1. van Beethoven: Kvartet v F, op. 18. 2. a) Novák V.: Ponočne vijolice, b) Fibich Zd.: Rože, poje s spremljevanjem glasovira g. dr. Bela Stuhca. 3. Schubert Fr.: Veliki kvintet, op. 114. Vstopnina: Sedeži od 1. do 5. vrste po 1 K, sedeži ostalih vrst po 70 v. stojšče po 40 v, za dijake po 30 vin. Vstopnice se prodajajo 28. in 29. t. m. popoldne od 2. do 3. ure v čitalnici (Narodni dom, I. nadst.) in 29. zvečer od 7. do 8. ure pri blagajni.

Športno društvo „Maribor“ telovadi s svojimi udi vsako sredo in soboto od pol 7 v telovadnici zraven gimnazije. Streliški večeri so vsak torek ob 8. v čitalniških prostorih. Pristope k »ruskemu kružoku« sprejema predsednik dr. Glaser.

Mariborska dijaška kuhinja. V zadnji številki se nam je vrnil jako neljub tiskovni pogršek: mariborska posojilnica namreč ni dala za »dijaško kuhinjo« samo sto, temveč tisoč kron.

Bralno in gospodarsko društvo „Skala“ pri Sv. Petru pri Mariboru je imelo zadnjo nedeljo ustanovni shod, katerega se je udeležilo veliko domačinov, pa tudi mnogo gostov iz Maribora. Pevske točke je izvajalo bralno in pevsko društvo »Maribor.« Slavnostni govor je imel g. dr. Rad. Pipuš, v katerem je razkladal veliko izobraževalno moč bralnih društev. Odbor se je sestavil tako-le: Župnik Matej Štrakl, predsednik, Alojzij Velebil, podpredsednik, Peter Pavlin, tajnik, Bračko, blagajnik, Fras, knjižničar, Flucher in Verlič odbornika, Jos. Lorber, namestnik, Muršec M in Gornik, računski pregledovalca. Novo društvo naj živi, raste in procvita!

Žalski Sokol je nastopil preteklo nedeljo prvič z javno telovadbo, čeravno je še bil pred kratkim ustanovljen. Uprizorila se je tudi igra: »Zmešnjava nad zmešnjavo.« Veselica je tako dobro uspela, da se bo še enkrat ponavljala v nedeljo, dne 29. t. m. pri znižani vstopnini, da se lahko udeleži veselice tudi zunanje ljudstvo.

Podporno društvo organistov. Dne 17. t. mes. se je vsilil v Mariboru v dvorani Narod. doma III. občni zbor podpor društva organistov. Zbralo se nas je precejšno število iz raznih krajev, tudi iz Koroške. Ob 10. uri se je služila v stolnici peta sv. maša. Ob 11. uri se je začelo zborovanje v Narodnem domu. Zborovanje je otvoril gosp. predsednik Silvester Šentjura. Na njegov predlog se je prevz. knezoškofa poslala sledeča udanostna izjava: Zborovalci III. občnega zbora podpor društva organistov v Mariboru se Vaši milosti, prevzvišeni pokrovitelj, najudaneje poklanjajo. Nato so se prebrali dosli pozdravi od g. Hladnika iz Novegomešta, g. Mihelčiča iz Metlike in iz Celja od orglarskih učencev. Zatem je sledilo poročilo tajnika in blagajnika, sprejem novih udov in volitev novega odbora, ki se je sledeče izvolil: g. Silvester Šentjura iz Ptuj, predsed; Vinko Rojnik iz Braslovč, podpredsednik; Franc Klančnik na Paki, tajnik; Jakob Kos v Slov. Bistrici kot njegov namestnik, Jakob Škrabar iz Griž, blagajnik. Odborniki: g. Karol Bervar v Celju in Ant. Vivot v Sp. Polskavi. Namestniki: Jurij Rascher v Wolfsebergu na Koroškem, Davorin Cvenk v Štoci Loki in Jak. Kurnik v Št. Lenartu v Slov. gor. Pregledovalca računov: Srečko Zalokar v Škocijanu pri Turjaku in Leopold Kunst na Polzeli. Društveni pevovodja: Karol Bervar v Celju. Nato so nas veleč. g. Štrakl, župnik pri Sv. Petru pri Mariboru, v krasnih besedah navduševali za našo stvar, da naj ne obupamo, ampak se krepko združimo in bomo tako združeni tudi gotovo dosegli svoj cilj. Izročili so tudi blagajniku 50 K, katere je »Cecil. društvo« v Mariboru poslalo našemu društvu kot ustanovnino. Bog povrni stotero! Bog daj mnogo posnemalcev! Gosp. predsednik se je zahvalil veleč. g. Štraklu za vso prijaznost in naklonjenost, in nato zborovanje zaključil. — Dragi tovariši, pristopajte pridno k temu društvu ter javite svoj pristop predsedniku ali tajniku!

Slivnica pri Mariboru. Dne 15. in 22. t. m. je tukajšnja dekliska družba uprizorila zopet lepo igro »Lurška pastarica« v mežnarji ali nekdanji soli. Vse polno je došlo poslušalcev, ki so z obilnim ploskanjem pripoznavali, kako izvrstno se znajo slivniška dekleta tudi na odru obnašati in v lepi, mili slovenski besedi, krasnem petju izražati svoja čutila. Tamburaši pa so pri odmorih netrudiivo izvajali razne pesmi ter pokazali, da so tudi na tem godalu dobro izurjeni. Da se pa Slivničanom take veselice že drugo leto uprizarjajo, gre vsa čast in zahvala edino le č. g. kaplanu Kosarju, ki je k temu največ pripomogel. Ker nas žalibog ta velezaslužni gospod kmalu zapusti, se je v nedeljo koncem igre neka deklica v imenu vseh jako ganljivo poslovila, želeča mu obilnega zdravlja in blagoslova kot župniku v Žeah. Bog daj, da bi to pričeto narodno in versko življenje pri nas v prihodnje ne zaspalo.

Slovenska gasilna društva. V preteklem letu je dal deželni odbor okoli 80.000 kron podpor za gasilna društva. Pregledali smo imenik onih društev, ki so sprejela podporo, in teh je nad sto, a slovenskih je samo pet. Slov. gasilna društva brčkone niso prosila za podporo. Podpora se navadno ne daje v denarju, ampak podari se potrebno zaproseno ognjegasno orodje. Slovenska društva se naj zganejo, da ne bo denar letel samo v švabske malhe! Zaprošiti je treba deželni odbor, da dovoli podporo iz deželnega ognjegasnega fonda.

Ormož — Cven. Glasom časniških poročil od prejšnjih tednov predstavljali so ormoški gledališki diletantje v tamošnji slovenski soli prekrasno igro »Brat Martin«. Prostor, kjer se je predstavljala ta igra, velika šolska soba, sodi za ta posel kot nalašč, in po obliki gledaliških priprav je bilo razvidno, da se tamošnje bralno društvo ni ustrašilo velikih žrtv. Bilo pa je tudi temu primerno vsestransko zanimanje za to igro. In obisk? Velik prostor je bil do zadnjega kotička natlačeno poln, in gotovo nikomur ni bilo žal, da je prišel. Vsi igralci so svoje vloge dovršeno rešili, in o marsikaterem igralcu ne bi najstrožji kritik si upal reči, da je diletant in to v prvi vrsti o »Bratu Martinu« ne. Pri predstavi videli smo tudi mnogo tujih gostov, tako od Velike Nedelje, Središča, Sv. Marjete in drugod, a največjo pozornost vzbujala je navzočnost kake »dvanajstovice« brhkih fantov in deklet iz Cvena. Zvedeli smo, da so bili to evenski diletantje, ki nameravajo (kot smo to v društvenih poročilih prejšnje številke »Slov. Gospodarja« čitali) predstavljati na dan 29. t. mes. na Cvenu gledališko igro »Mlinar in njegova hči.« Dejstvo samo na sebi, da so se še imenovali evenski fantje in dekleta potrudili k tej igri v Ormož, to je nad 25 kilometrov daljave, je vredno, da ga priobčimo, tem bolj, če konstatiramo, da iz Ljutomera samega (ki je kakih 6 kilometrov bliže Ormožu kot Cven) ni bilo ene osebe. Kje pa ste bili ljubi Ljutomeržani?! Ali čakate mar železniške zveze med Lutomermom in Ormožem? — To, da evenski, toraj vaški diletantje, nameravajo prirediti eno takih obširnih iger kot je »Mlinar in njegova hči«, bi lahko imenovali smelost, če jih ne bi poznali. Še nam je v spominu sicer le otroška gledališka igra »Lurška pastarica«, ki jo je priredila s šolskimi otroci gospa Mursova, katere igre ljudje iz domače in drugih far, ki so jo videli, ne morejo pozabiti. In kakor čujemo, tudi tej nameravani igri stoji na čelu gospa Mursova. Kakor smo zvedeli, nameravajo evenski diletantje igro »Mlinar in njegova hči« predstavljati še pred božičnimi prazniki in sicer v zato primernejših prostorih Kukovčeve restavracije (če bo poslednji to milostno dovolil) in takrat bi kazalo, da bi Ormožani Cvenarjem njih obisk vrnili. Cvenarjem pa želimo že pri prvi tej predstavi mnogo vspeha!

Od Sv. Jurija v Slov. gor. Naše izobraževalno društvo »Elinost« nam je s svojo veselico zadnjo nedeljo podalo izboren užitek. Prostorna šolska soba je bila natlačeno polna; največ je bilo navzoče mladine. Od Sv. Benedikta so nas počastili štirje vrli mladeniči, nekaj gostov pa je prišlo iz lenarske župnije. Radovedno smo vsi pričakovali začetka. Dve reči sta posebno vzbujali našo radovednost: prvi nastop novoustanovljenega tamburaškega zbora in pa slavnostni govor. Po pozdravnih besedah našega čast. g. kapelana Zavadiła se takoj oglase tamburaši. Vse napeto poslušala. Tamburaši zabrenkajo cesarsko pesem. »Glejte jih, naše mladeniče, kako lepo že znajo brenkati na tamburice!« »Kako se jim podajo narodni znaki, kako jim pristojna resnobni nastop!« Tako in enako so si šepetali poslušalci. Burno smo seveda pozdravili prvo pesem, ki so nam jo zatamburali. Kaj bo pa sedaj? Vrli in marljivi naš pevovodja organist Voglar da znamenje in po dvorani zadoni krepka pesem močnega našega mešanega zbora. Tako čvrsto in navdušeno so zapeli,

da je še mene napadla skušnjava, da bi pomagala, pa žal, nisem znal. Še marsikoga sem videl, ki je prevzel krasne pesmi tako nati-homa pomagat kot jaz. Sedaj sem posebno vzel na piko onega korenjaka, ki je držal največje »pleče«, namreč »brdo«, ter ovenčan kakor svat z narodnimi trakovi, kaj previdno strgal po njem. Reci kar hočeš, to je pa resnica, da je kaj prijetno poslušati tamburaško godbo. Na vrsto pride točka, katere sem čakal tudi z veliko radovednostjo, namreč poučen govor. S krepko navdušeno besedo nastopi kot govornik č. g. benediški kaplan Gomilšek. Srčno pozdravi toliko množico navzoče mladine in nam najprej pove, česa je Slovencem najbolj treba. Žive vere v Boga in prave ljubezni do prekrasne slovenske zemlje, prave omike in izobrazbe in čvrste narodne zavesti, to so štiri reči, ki so nujno potrebne vsem Slovencem. Kako si jih pridobimo? Boga in domovino svojo ljubiti nas uči že sv. vera; omiko pravo pa nam podajajo in narodno zavest vzbujajo in utrjujejo najbolj naša bralna društva s svojimi zbori, časniki in knjigami. Vsak Jurjevčan bi naj bil zato ud izobraževaln. društva »Edinost«, katerega ime naj bi nagnilo vse Jurjevčane, da bi bili popolnoma edini v ljubezni do Boga in do slovenske domovine. »Slov. Gosp.« ali »Naš Dom« naj bi imel sleherni Jurjevčan na svojem domu. Knjig posebno lepih pa dobi lahko pri izobraževalnem društvu. Vzbudila naj bi se zlasti naša obojna mladina. Čas je, da si osnujejo naši mladeniči pri bralnem društvu svojo mladeniško zvezo, dekleta pa svojo dekliško zvezo. Od pridne, dobro poučene, narodno zavedne mladine naše je naša boljša bodočnost odvisna. Seveda je govornik marsikateri koristen nauk vpletel v svoj govor in nam tako živo govoril na srce, da sem do cela prepričan, da so padle njegove besede na rodovitna tla naših src in da bodo gotovo prej ko slej obrodile zaželjeni sad: mladeniško in dekliško zvezo pri našem društvu in pa vsestransko zanimanje Jurjevčanov za pravi narodni napredek. Zato pa kličem vam mladeniči, vam dekleta: Na delo sedaj, da bode tudi naš Sv. Jurij zaslovel po slovenski domovini s svojo navdušeno mladino! Sedaj še nastopi vrli benediški mladenič Rožkar, ki v prav lepih besedah navdušuje naše mladeniče k medsebojni ljubezni, k ljubezni do domovine in do narodnega dela. Zapoje še mešani zbor krasno pesmico, tamburaši še zabrenkajo, končno pa vsi sku-

paj zapojemo naš domači »Živio«! in potem se razidemo vsak na svoj kraj. Čedno, lepo je bilo. Vsa čast našim tamburašem za prvi nastop, čast pa tudi njihovemu vodju, organistu Voglarju, ki jih je izvežbal tako dobro v najkrajšem času. Jurjevčani, stari in mladi, sedaj pa le naprej v vsem dobrem! Ti vrlo društvo »Edinost« pa nas ob prvi priliki zopet povabi k svoji veselici in prisli bomo še v večjem številu!

Iz drugih krajev.

Italijanska prebrisanost. Ker se je Italijanom bati, da bo kmalu odpravljena vinska klavzula, so začeli velikansko množino vina prevažati v Reko ter je tam zalagajo.

Gospodarske drobtinice.

Poučno potovanje o živinoreji in kmetijstvu po Štajerskem.

(Dalje.)

Predno pa smo se ločili od Središča, ogledali smo si še tudi lepo vrejevano svinjerejo deželnega poslanca g. Kočevarja. Gospod Kočevar se je ravnokar odpeljal v Gradec spolnovati svojo poslansko dolžnost; srečali smo ga in pozdravili na Pragerskem. Zatorej nas je doma gospa prav ljubezljivo sprejela in nam radevolje razkazala uredbo tamošnje svinjereje. Videli smo kaj zmore modra in pridna gospodinja, ki rada posluša in uboga modre svete veščakov, tudi v domačem gospodinjstvu, posebno pa pri svinjereji doseči. Svinje se tukaj krmijo popolnoma priprosto samo s surovimi rečmi. Polaga se jim na primer pesa ali takoiimenovana »rona«, buča itd., vse nezrezano. Največje važnosti za svinje je, da se zamorejo zunaj prosto gibati in pasti; zatorej imajo tam veliko ograjo, kamor se vsaki dan na prosto spuščajo, tam se pasejo, iščejo črvov in druge golazni, tudi žrejo zemljo, kar svinjam posebno tekne. Plemene svinje imajo tam do tri in še več let »stare, ker le od dorašene svinje se sme pričakovati tudi lep zarod. Ne pa kakor je

navadno, da se svinje že z štirimi meseci starosti spuščajo k plemenu. Najvažnejše pa je, plemene svinje varovati medsebojne sorodnosti. Od sorodnih svinj naj nikdo nikdar ne pričakuje dobrega plemena. Ko smo vse to videli ter se v prijaznem Središču marsikaj lepega naučili, bili smo slednjič še gostoljubno pogoščeni in nam je bila ločitev težka ko smo se zopet vračali v starodavni Ptuj, kjer smo prvi večer prenočili.

Ptuj, to vam mora biti pravo nemčurško gnezdo. Našmljeno je v popolno nemško masko, tudi v cerkvi se nemščina šopiri, zatorej smo jo drugo jutro zgodaj mahnil iz mesta proti slovenskim Haložam, da si ogledamo veliko uzorno posestvo štajerske hranilnice v Podlehnu. Prijazni oskrbnik poslal je nam nasproti do Ptuja vozove, in ko smo si gredoč zunaj Ptuja ogledali še štajersko deželno trtnico odpeljali smo se naglo rado-vedni videti zopet kaj novega.

In res, nismo se varali. Našli smo zopet uzorno posestvo, oskrbovano pod spretnim vodstvom vrlega oskrbnika g. Fr. Rudl-na. Ogledali smo si poprej zapuščene travnike, ki sedaj po vsakoletnem spomladnem branjanju in umetnem gnojenju obilo krme in tečne paše goveji živini dajejo. Travniki se morajo povlačiti ali branati spomladi, kadar že več ne zmrzuje in je suho vreme.

(Dalje prihodnjič.)

Loterijske številke

Gradec 21. novembra: 62, 59, 86, 51, 63.

Dunaj 21. novembra: 63, 49, 48, 75, 54.

Listnica uredništva. Gospod Jožef Čeh, veleposest. sin v Destinčih. Rade volje potrdimo, da Vi niste dopisnik dopisov »Iz Korondičberga nad Peklom.«

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 20. okt. do 14. novem. poslali prispevke p. n. gg. in društva: Al. Rakovec na Podgradu pri Ljutomeru volilo + Simona Rakovca 4 K, dr. Jos. Vošnjak v Slovenski Bistrici prebitek pri prodaji knjige »A. Hajšek, zlatomašnik« 30 K; podružnica za Ljutomer in okolico 100 K; Mohorjani: pri Sv. Tomažu poleg Vel. Nedelje 270 K, v Frankolovem 5 K, na Polzeli 15 K, v Solčavi 2280 K, na Vranskem 22 K, v Pišecah 18 K, v Dolici 7 K, v Središču 4 K, v Nazarjih 530 K. — Bralno društvo v Sv. Juriju ob juž. žel. je nabralo pri igri Sv. Neže 22. nov. 342 K.

Društvena naznanila.

Dne 29. novemb. »Bralnega društva na Cvenu« občni zbor ob 4. uri popoldnev šolskih prostorih.

Dne 29. novemb. »Bral. društva na Cvenu« gled. predstava »Minar in njegova hči« v gostilni M. Zupančiča. Začetek ob 5. uri popol.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Najmanjša objava
45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Večkratna objava
po dogovoru.

Proda se.

Pokrit voz proda zaradi pomanjkanja prostora Anton Schwarz, Sillerjeva cesta št. 14 v Mariboru. 578 8-1

Nova iznajdba, kako se naredi naravno vino močnejše in sladkejše, želi prodati iznajditelj potom dražbe dne 27. novembra, 4. in 11. decembra v gostilni g. Rapoca v Mariboru. Vsakokrat začetek ob 9. uri dopol. — Natančnejše se izve istotam. 580 1-1

Posestvo s trgovino pri Gradcu se proda. Naplčila je 1000 gld. Vpraša se v Mariboru, Fabriksgasse 21. 584 1-1

Na prodaj je kmečko posestvo v Ivanj-kovcih ob veliki cesti Ormož—Ljutomer. Ta kmetija meri 21 ha 225 □ klfr.; med temi jo njiv 4 ha 560 □ klfr., travnikov 5 ha 594 □ klfr. in sume 7 ha 516 □ klfr.; ostanek odpade na pašnike, sadonosnik in drugo. Južno-štajerska hranilnica ima na tem posestvu vknjiženih 2153 K; ostanek kupnine se izplačuje pod lahkimi pogoji; pri kupu je treba okoli 1500—2000 K gotovine. Kupci se naj oglašijo pri ormoški posojilnici (dr. J. Geršak). 588 8-1

Gostilna z lepim posestvom, sposobna za vrtnarstvo, mlekarstvo ali mesarijo, ob glavni cesti, 11 minut od Maribora. se radi boleznj takoj proda za 5000 gld., 4000 gld. je takoj izplačati. Vpraša se pri gosp. Železniku, sodnijskemu slugi v Mariboru. 582 1-1

Proste službe.

Organist in mežnar, oženjen, z dobrimi spričevali, želi službe. Pod naslovom Ludovik Butara, organ. in posestnik v Izlask št. 23. P. Izlask. Medija. Kranjsko. 585 5-4

Izurjen orgljavec, 28 let star, oženjen, prosi za službo. Po razmerah sprejme tudi službo občin. tajnika kot postranski zaslužek. Nastopi lahko takoj ali pa pozneje. Ponudbe prosijo se poslati pod: »S. P. Vestnost«, glavna pošta v Ljubljani. 587 8-1

Vinogradski oskrbnik išče službo pri kakih grajščinah. Naslov pove upravnistvo. 5881-2

Vpokojen učitelj bi rad sprejel službo orgljarja. Vpraša se pri upravnistvu lista. 581 8-1

Čevljarskega učenca sprejme takoj Jan. Vodusek, Sofienplatz 1, v Mariboru. 579 1-1

Naznanilo. Potrebujem precej v moji pekarski prodajalnici v Ljutomeru žensko osebo, srednje starosti, zmožno slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, v moji gostilni pri kolodvoru v Ljutomeru pa spretnega natakarka primerne starosti. — Iv. Kukovec. 577 1-1

Dečka, čvrste postave in lepega vedenja, ki je vsaj trirazredno šolo z dobrim vspehom dovršil, sprejme v trgovsko učenje trgovina z mešanim blagom Ivan Remšak v Novišti pri Gornjemgradu. 584 8-1

V najem se išče.

Gostilno ali malo špecerijsko trgovino se želi vzeti v najem. Pisma naj se pošljejo na M. V. A. poste rest. Hoče. 500 8-1

V najem se da.

Prodajalnica s 3 sobami, 1 magacinom in gospodar. poslopijem, v nekem trgu spodnještajerskem, ob glavni cesti, tik farne cerkve, se odda v najem. Tam se tudi lahko otvori gostilna. Kje, pove upravnistvo. 591 2-1

Vincenc Seiler,

juvelir, zlatar in srebrar

— v Mariboru, Gosposka ulica 19. —

prilporeča cenj. občinstvu svojo bogato zalogo **juvel, zlatnine in srebrnine** kakor tudi svojo veliko zalogo moških in ženskih **ur.** Največja zaloga različnih predmetov iz kina - srebra in cesarskega cinka iz tovarn Christoffe in Berndorf po tovarniški ceni.

Izdeluje, preneareja in popravlja v lastni izdelovalnici točno in po ceni. Ure popravlja hitro, dobro in po ceni.

Kupuje in zamenjava stare bisere, zlato in srebro. 589 1